

fæstet paa den Maade, var det Meningen, at det var den bedste, som man havde foreslaaet; og det var den, man maatte komme ind paa, naar man engang skulde befæste Kjøbenhavn fuldstændig.

Th. Nielsen: Den ærede Minister bemærkede med Hensyn til Gendarmerne, at Landpolitiet ikke er, som det skulde være, og at Gendarmerne derfor ere nødvendige til at bistaa ved Undersøgelsen af Tilbeholdninger osv. Ja, hvorvidt der er Trang til et bedre Landpoliti eller ikke, vedkommer jo aldeles ikke det Spørgsmaal, om der ved provisorisk Lov skal opretholdes et Gendarmerikorps eller ikke, thi at det vilde være hensigtsmæssigt at faae et bedre Landpoliti, berettiger angenslunde til at udstede og søge opretholdt en provisorisk Lov. Grundlovens § 25 anviser, hvilke Betingelser der skulle være tilstede, for at provisoriske Love skulle kunne udstedes og vel ogsaa opretholdes. Jeg veed ikke, om den ærede Krigsminister har et saa stærkt Kjendskab til Forholdene i Amtene, at han kan sige, at Landpolitiet er i den Grad ringe, at man maa have en saadan ekstraordinær Styrke. Jeg tillader mig at tvivle meget derom. Efter hvad jeg har kunnet erfare, kan jeg ikke skjønne, at Ordenen er bleven bedre i Ringstøbing Amt, efter at man der har faaet 52 Gendarmere, end da man kun havde 3 Politibetjente, og det Samme har viist sig i Hammerum Herred, hvor der tidligere var 1 Politibetjent, medens der nu er 17 Gendarmere og nogle Feste. Søvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa de konstitutionelle Indvendinger mod Gendarmerikorpsjets Opretholdelse, men har kun villet fremsætte denne reelle Indvending. — Den ærede Minister kom tilbage til de 8½ Mill. Kroner, som han sagde var samment sparede i de 10 Aar fra 1875—1885. Han vilde ganske vist ikke fastholde det, men paastod, at han havde det fra den ærede Folkethingsmand fra Rolding (Berg), uden at han nærmere citerede, hvor man kunde finde denne Udtalelse af den nævnte Folkethingsmand; det var efter Hukommelsen den ærede Minister gjengav det. Jeg holder mig imidlertid ikke til Folkethingsmanden for Rolding, men til Ministeriets egne Embedsmænd og til de aflagte Statsregnskaber. Det forekommer mig at være fuldstændig rigtigt at gjøre dette, og indtil den ærede Minister paaviser, at der er Feil deri, holder jeg mig dertil. Jeg staar her med det af det statistiske Bureau udgivne Bind, og det er dets Oplysninger, jeg har benyttet, sammenholdte med dem, vi nylig have faaet i

Side 27 i det gule Bind, som vi fik i Fjor, at i de sidste 20 Aar fra 1867—87 er der en Fremgang af 22 Millioner. Ved Siden deraf er der anlagt Baner, men at Banerne give en meget lille Rente, er Noget, vi vide, det behøver jeg ikke at gaa ind paa. Altsaa har jeg for de sidste Aars Vedkommende benyttet de statistiske Oplysninger, og de turde være fuldt ud paalidelige. Saa kom den høitærede Minister ind paa, at det var ikke værdt at summe Alt det op, som Forsvarsvæsenet kostede; nei, man kunde anvende Noget til det og Noget til et Andet. Den høitærede Minister vilde oplyse, at til hvad der allerede var foretaget ved Kjøbenhavns Befæstning, er der medgaaet 22 Mill. Kr. eller i hvert Tilfælde det Meste af det, og det kunde maakte, naar man medtog det Tidligere, komme op til 25 Mill. Kr. Bevillinger, som forøvrigt vare givne, hvad der jo ikke gjælder om det Sidste, som Ministeren har foretaget. Jeg forstaaer meget godt, at det ikke er rart for den høitærede Minister at faae disse Summer summerede op, som medgaa til Sessionsvæsenet, til Indkvartering, til Lønninger o. s. v., men det er af Interesse for os Andre at faae fuld Klarhed over, hvad der medgaaer dertil i Forhold til, hvad der medgaaer til andre Forhold, og da paastaar jeg, at vi ere for høit oppe, dog ikke ved Bevillinger, der følger af givne Love, men ved hvad den høitærede Minister har foretaget paa egen Haand. Nu forekommer det mig, at han indrømmede, at han ikke havde Landstingets Billigelse til, hvad han foretager. Han har ikke fremsørt et eneste Faktum, og jeg holder mig til, hvad der er fremsat i hans eget Forslag i 1885—86. Han erklærede da udtrykkelig, at hans Forslag ikke havde det Mindste med Kjøbenhavns Befæstning at bestille, man kunde være Modstander af Kjøbenhavns Befæstning og dog give disse Bevillinger, og den ærede Ordfører tog ogsaa paa samme Maade Afstand fra Kjøbenhavns Befæstning, saa at det altsaa er klart, at der deri ikke ligger nogen Billigelse af, hvad han nu benytter. Det forekommer mig derfor, at han er kommen bort fra sin egen Udtalelse i Folkethinget, at han havde det andet Things Billigelse til, hvad han foretog sig, idet han herten havde det andet Things eller dette Things Billigelse dertil, hverken Landstingets eller Folkethingets Billigelse til, hvad han foretog sig. Jeg skal derfor ikke udtale mig om, hvorvidt det er mer eller mindre rigtigt, hvad Ministeren har gjort, selv om han har Landstingets Billigelse; jeg konstaterer kun nu, at han dog selv erkjender, at han ikke har havt